

GLOBAL CARE FOUNDATION

Onze reis naar India

Donderdag 17 januari 2019 zijn we naar India gereist om onze projecten te bezoeken. Onze reis begon vanuit Buitenpost waar we per trein naar de Schiphol reisden. De vlucht van Schiphol naar Abu Dhabi duurde zeven uur, van Abu Dhabi naar Mumbai drie, en van Mumbai naar Kolkata nog eens tweeënhalf uur. Uiteindelijk kwamen we moe maar voldaan op vrijdagavond 20:30 aan op de luchthaven in Kolkata.

Kolkata is de hoofdstad van de Indiase staat West-Bengalen.

Gelegen aan de oostelijke oever van de Hooghly rivier ongeveer 80 km ten westen van de grens met Bangladesh, het is het belangrijkste commerciële, culturele en educatieve centrum van Oost-India. De stad wordt algemeen beschouwd als de "culturele hoofdstad" van India.

Op het vliegveld werden we welkom geheten met bloemen door het BanderPatti straatproject team in Kolkata. Voordat we naar ons hotel konden gaan, gingen we eerst eten. We hadden geboekt in Hotel Heaven. Het hotel ligt naast het kantoor van Moeder Teresa. Iedere ochtend en avond konden we de nonnen horen zingen.

De volgende dag werden we uitgenodigd om naar de ontvangsthall van het Leger des Heils te komen. Ons team had samen met de schoolkinderen een programma gemaakt. We kregen een plekje op de eerste rij. De openingstoespraak werd gehouden door de Directeur van de Teresa Day School. Hij sprak zijn dank uit aan eenieder die het mogelijk had gemaakt dat deze groep kinderen naar school konden gaan. Voor ons waren het geen kinderen meer, maar jonge volwassenen die wisten wat ze wilden.

We waren zeer onder de indruk over de prestaties van de studenten. Ze lieten vol trots hun school certificaat zien welke ondertekend was door de regering van India. Een aantal van hen had al een baan en wij waren natuurlijk, super trots. Iedere student gaf zijn/haar presentatie in het Engels over wat hun ambitie was en wat ze in de nabije toekomst nog wilden doen voor hun eigen gemeenschap. Ze bedankten alle sponsors die hen geholpen hadden om een goede burger te worden en dat ze zich nu kunnen voorzien van een baan en levensonderhoud.

Verder vermaakten ze ons door zang en gitaarspel, gedichten en individuele acts. Er werd gedanst door twee studente's en hieraan werd ik Alie, uitgenodigd om mee te doen. Veel gelukkige momenten werden gedeeld tussen de studenten en docenten en veel selfies gemaakt met ons. Aan het einde van de dag werd er samen gegeten en hebben we afscheid van hen genomen.

De volgende dag bezochten we de Banderpatti gemeenschap waar de meeste studenten wonen in volgepropte huizen met de hele familie in één kamer. Sommige huizen zijn bekleed met karton en plastic. Het regenseizoen is een moeilijke tijd voor deze mensen, soms staan ze de gehele nacht in hun huisjes te wachten tot de regen stopt, ze kunnen niet op de vloer slapen omdat het water naar binnen loopt.

We spraken met de ouders en ze waren blij dat hun kinderen een betere toekomst tegemoet gaan, dan zij hebben gehad. Ze spraken hun dank uit aan alle sponsors. Sommigen van hen zeiden; we kunnen misschien wel niets terug doen, maar jullie zijn in onze gebeden.

De volgende dag zijn we naar het hoofdkantoor van de directeur geweest om zaken omtrent de studenten te bespreken. Hij liet ons de drukpers zien waar de schoolboeken mee gedrukt worden. Hij vertelde verder dat hij een groot respect voor moeder Teresa heeft en gaf aan dat hij hetzelfde wilde doen voor de arme studenten in zijn school.

Tijdens ons verblijf in Kolkata hebben we voor dertig mensen eten gekookt. De pakketjes met rijst, linzen en eieren hebben we later samen met ons team verdeeld, onder de blinden, verlamden, gehandicapten, daklozen en zieke mensen die op straat leven. Er waren veel meer mensen die we nog hadden kunnen geven, er leven natuurlijk veel meer mensen op straat die een warme maaltijd wel kunnen gebruiken. Het geven voelde goed, maar nee moeten zeggen tegen een ander voelde rot.

December 2019 hopen we weer naar India te gaan. We gaan dan ons nieuwe project bezoeken. Het weduwen project. Weduww Vrouwen zijn afhankelijk van hun familie, hebben geen inkomsten waardoor ze ook weinig te besteden hebben. De stichting heeft besloten om deze groep vrouwen maandelijks te voorzien van rijst.

Zondagschool. We hebben samen met één van de studente's van het BanderPatti project, een zondagschool middag georganiseerd, dit in het huis van haar ouders. Opzich was dat al bijzonder omdat haar vader moslim en haar moeder christen is. Voor de kinderen hebben we een eiersalade met brood gemaakt welke de kinderen aan het einde van de dag mee kregen.

De zondagschool was een succes. We hebben de kinderen liedjes geleerd, voorgelezen uit de kinderbijbel en later vertelde Dolphin nog een verhaal met raadsels waar veel om gelachen werd. Wij hebben het als een bijzonder dag ervaren daar we met kinderen van verschillende geloven samen zondagschool konden vieren.

We hebben ons voorgenomen om meer van deze zondagscholen bij verschillende mensen thuis op te starten zodat de kinderen Jezus leren kennen en mogen weten dat Hij van hen houdt.

In de stad Kolkata hebben we rondgekeken voor onderdak voor grotere groepen. De mogelijkheid bestaat dat er in de toekomst mensen of groepen mee kunnen reizen om kennis te maken met het land de cultuur en om onze projecten te bezoeken.

Op een zondag zijn we met z, n allen een dagje uit geweest. Lekker relaxed in de bus met chauffeur hebben wij enkele historische plaatsen bezocht en een zeer oude Portugese kerk welke de naam "Bandel Church" draagt.

We hebben veel gelachen en gepraat en aan het einde van de dag lekker gegeten. Voor mij dan zonder chili.

Het was laat in de avond toen we naar huis gingen. Moe maar voldaan.

Siliguri

Ons volgende doel van de reis was om onze projecten in Siliguri te bezoeken. We namen het vliegtuig welke ons in anderhalf uur van Kolkata naar Siliguri bracht. We werden op de luchthaven begroet door team A plus familie en als welkom een bos bloemen.

Team A. We gingen naar ons eerste project in Siliguri genaamd Community Development in Christ bij “*RAM Krishna Kote*” waar 82 kinderen komen uit verschillende achtergrond en religie. Ze leren hier lezen en schrijven in het Engels, Hindi, Bengaals en Nepalees. Er wordt Zondagschool gegeven aan twee verschillende leeftijdsgroepen. Een andere groep kinderen krijgt gitaarles enz. Er zijn vijftientig gezinnen waarvan zestien Hindoe en negen uit Moslimfamilies. Aan de vrouwen wordt geleerd hoe ze kleding moeten maken, ze leren dit eerst met de hand en later kunnen ze gebruik maken van de naaimachines.

We werden vermaakt door de kinderen met zang en dans. Een andere groep kinderen speelden gitaar. De kinderen wilden weten wie we waren en waar we woonden. Ze wilden meer weten over de mensen uit de westerse wereld. Ze vroegen mij hoe ik India vond en of ik wel chili luste. Wij vroegen hen hoe ze ons project vonden en ze riepen allemaal “leuk”. Na snacks en vele gesprekken met de kinderen hebben we later op de dag afscheid van hen genomen.

De volgende dag bezochten we het tweede project in een plaats welke bekend staat als “*Baigan-Bari*.” Het grootste deel van deze kleine gemeenschap is Hindoe. De ouders en vaak ook jonge tieners werken als thee plukkers op de grote theeplantages. De jongere kinderen worden vaak aan hun lot over gelaten of onder toezicht van grootouders.

In “*Baigan-Bari*” hebben we een groep van 50 kinderen, ze krijgen les in de open lucht. De kinderen zitten op een groot stuk plastic en leren hier lezen en schrijven. De kinderen krijgen ook zondagschool en leren liedjes. Contact met de ouders is er ook, soms komen de vrouwen mee als er zondagschool gegeven wordt. Vorig jaar zijn er vijf vrouwen tot het Christelijk geloof gekomen en worden door ons team begeleid. Op zondag kunnen ouders en kinderen mee naar de kerk en worden ze in een busje opgehaald.

De ochtend voordat we deze kinderen zouden bezoeken hebben we als team samen voor deze kinderen gekookt. Kip curry met rijst.

We hebben de kinderen eerst verteld wie we waren en dat we graag wilden horen wat ze zoal geleerd hadden. Er werd gezongen en gedanst in het begin wat verlegen maar later hebben we ook veel samen kunnen lachen. Daarna hebben we het eten uitgedeeld en hebben enkele oudere mensen die mee gekomen waren ook mee kunnen eten.

Het was al donker toen we terug naar huis gingen. We kunnen terug zien op een hele fijne dag.

Team B. Aan de andere kant van Siliguri werkt team B. We werden mee genomen naar de plaats “*Kuli para*” De mensen wonen hier naast de spoorlijn. Met veel kabaal raast de trein voorbij. In deze plaats wonen veel kinderen, de plaats is vies maar de mensen zijn vriendelijk en gastvrij. Team B, bezoekt deze plaats al een poosje en een aantal kinderen leert er lezen en schrijven. Eens in de twee weken komen ze hier voor zondagschool. Toen we aan kwamen met onze doos vol met boterhammen en snoep, werden we onmiddellijk omringd door vrouwen, mannen en kinderen. Iemand van het team begon met de kinderen te zingen en vertelde het verhaal van de verloren zoon. We hadden een kort gesprek met de kinderen en hebben toen de boterhammen uitgedeeld, dit ging zeer moeizaam omdat ieder kind de eerste wilde zijn. Deze dag heeft veel indruk op ons gemaakt.

De volgende dag gingen we naar de tweede plaats welke de naam "*Rajendra Nagar*" heeft. In deze plaats wonen veel gezinnen met veel kinderen. De meeste families zijn Hindoe. Je kunt het ook wel zien want in het midden van de gemeenschap staat een tempel. Het was voor ons een vreemde ervaring en toch ook weer bijzonder, want naast de tempel zaten de kinderen op een stuk plastic te wachten wat er komen zou.

Team B komt hier voor zondagschool en leert de kinderen liedjes en vertelt hen verhalen uit de bijbel.

We hebben een geweldige tijd gehad met de kinderen want ze zongen uit volle borst mee. Deze plaats heeft ons erg geraakt daar het z'n vreemde situatie leek. Op de achtergrond van de tempel de geur van wierook en het verbranden van lichamen. Voor deze mensen zo gewoon.

De derde plaats die we bezochten heeft de naam, "*Gas-Godown*". In deze gemeenschap wonen Hindoe, Moslim en één Christelijke familie. We zaten voor het huis van de Christenfamilie en net als op andere plaatsen zaten de kinderen op de grond op een mat. Het team heeft één persoon die geweldig goed met de kinderen om kan gaan, hij leert hen liedjes waar veel bewegingen bij komen kijken en de kinderen vinden dit prachtig.

Onze laatste reis ging naar Darjeeling, de plaats waar Dolphin geboren is en waar hij 40 jaar geleden voor het laatst is geweest. We namen een gedeelde Jeep waar we als sardientjes in een blik heen en weer geslingerd werden en er op een gegeven moment draaiërig en misselijk van werden. Er was niet veel wat herkenbaar was want na 40 jaar waren er veel huizen bijgebouwd.

In Darjeeling hebben we een dominee leren kennen die een minikerkje heeft waar hij zondagschool geeft aan de kinderen van de omgeving. Wij bezochten hem op een zaterdagmiddag.

De weg er heen was al net zo moeilijk dan hoe we gekomen waren. Het gebied "*Downhill*" waar we naar toe gingen ligt in een vallei. Eerst werden we per auto al slingerend langs smalle padjes gereden tot we niet verder konden. Daarna gingen we per voet verder over kleine treetjes naar beneden. Eindelijk aangekomen werden we stil van de prachtige omgeving en de natuur. Als ik jonger was geweest had ik hier wel willen wonen.

Onderweg naar beneden waren we al veel kinderen tegengekomen, ze liepen ons op die steile treden zomaar voorbij. Eenmaal bij de minikerk aangekomen werden we hartelijk begroet door de kinderen. We pasten met z'n allen net in het kleine kerkje en toen moesten we over de kinderen heen naar voren komen en iets over ons zelf vertellen en om vragen te beantwoorden.

Na een bijbel verhaal en gebed gingen we naar buiten waar er spelletjes werden gedaan met een bal, snoep happen aan een draad enz. Er werd veel geschreeuwd en gelachen en uiteindelijk gingen de kinderen naar huis. We deelden de lollies en snoep uit welke we onderweg gekocht hadden. Wij werden uitgenodigd voor een heerlijk Nepalese maaltijd.

Na al deze geweldige ervaringen vlogen we terug naar Nederland.

Home sweet home!

Global Care Foundation ☎ +31 511454257 ✉ info@gcnl.org 🌐 www.gcnl.org,
Bank (IBAN): NL32ABNA0411 345 168

